

KRAJSKÝ ÚŘAD

MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ

Odbor dopravy a chytrého regionu
28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj.: MSK 56369/2019

Sp. zn.: DSH/10122/2019/Mat
067.1 V5 N
Vyřizuje: Bc. Kateřina Matušková
Telefon: 595 622 587
Fax: 595 622 126

E-mail: posta@msk.cz
Datum: 07.10.2019

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě odvolání (dále jen „odvolatelka“) přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Orlová (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28.03.2019, č. j. OD/PŘ/2143/2018/MRA, spis. zn. MUOR S 22071/2018 ve věci přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání **zamítá** a napadené rozhodnutí se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Krajský úřad vycházel ze spisové dokumentace správního orgánu I. stupně sp. zn. MUOR S 22071/2018 včetně napadeného rozhodnutí a proti němu podaného odvolání.

Správní orgán I. stupně uznal odvolatelku vinnou tím, že jako provozovatelka vozidla Hyundai i10, RZ [REDAKCE] dne 11.11.2018 kolem 10:00 hodin v Orlové-Lutyni na ulici 17. listopadu, na parkovišti u OD Lidl nezajistila, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, kdy nezjištěný řidič nerespektoval svislé dopravní značení IP 12 „vyhrazené parkoviště“ s vyznačeným symbolem osoby na vozíku a parkoval na vyhrazeném parkovišti pro tělesně postižené osoby, aniž by vozidlo bylo označeno parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením, čímž se nezjištěný řidič uvedeného vozidla dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 11 zákona o silničním provozu.

Porušením ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu se dopustila přestupku dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatelka vozidla nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích

stanovená tímto zákonem a byla jí podle ustanovení § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu v návaznosti na ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 5 000 Kč.

Současně jí byla podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, uložena povinnost uhradit náklady řízení v paušální výši 1 000 Kč, a to v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb.

Rozhodnutí ve věci bylo odvolatelce doručeno prostřednictvím české pošty osobním převzetím dne 01.04. 2019. Proti rozhodnutí podala odvolatelka dne 10.04.2019 odvolání.

Obviněná se proti rozhodnutí odvolala řádně a včas; ve svém odvolání uvádí:

1. Nesouhlasí s obviněním v rozsahu bodu A), odst. a) – c).
 - A) a) Celé obvinění je stylizováno tak, jako by parkoval nezjištěný řidič, což není pravda. Parkovala jsem já, jak je uvedeno v odporu ze dne 13.2.2019.
 - b) „...aniž by vozidlo bylo označeno parkovacím průkazem ...“ neodpovídá skutečnosti, neboť dle fotodokumentace Městské policie Orlová z 11.11.2018, mé vozidlo parkovacím průkazem označeno bylo.
 - c) „... čímž se nezjištěný řidič ... dopustil přestupku ...“ není-li pravdivý výrok z odst. b), nemůže platiti ani tento.
2. Nesouhlasí s odůvodněním obecně v tom smyslu, že bylo postaveno na nesprávném obvinění. Považovala za potřebné vyjádřit se k některým formulacím konkrétně – viz. bod B) odst. a) – e).
 - B) a) - manžel se protiprávního jednání nemohl dopustit, jelikož auto jsem řídila já. A ani to nikde nevysvětloval. Formulaci „protiprávní jednání“ jsme v Odporu nepoužili ani jednou.
 - v době parkování se ve voze průkaz pro osobu se zdravotním postižením nacházel, ale platný.

(ZTP/P s platností do 9.9.2025)

- manžel se nemohl dopustit ani žádného přestupku, ani to nikde nevysvětloval
- b) - nikde jsme já ani manžel nezpochybnili zákonnost dopravních předpisů
 - není pravda, že bych se na základě svého hodnocení rozhodovala, že se pravidly silničního provozu nebudu řídit
 - v Odporu je jednoznačně napsáno, že jsme parkovali v dobré víře, že na to máme nárok, o pokutě jsem se dozvěděla až za víc než měsíc.
- c) - jestliže se za neoprávněné stání považuje znění § 67 odst. 8 zákona o provozu na pozemních komunikacích: „Na vyhrazeném parkovišti pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením je vozidlům bez tohoto označení zakázáno zastavení a stání.“, pak jsme tento paragraf v jeho přesném znění neporušili. Jiný paragraf, který by se věnoval této problematice, jsem v Odůvodnění nenašla.
- d) - správní orgán sám činí soud o tom, že neplatnost parkovacího průkazu ruší platnost průkazu ZTP/P. Nemá-li toto tvrzení oporu v zákonu, pak s ním nesouhlasím
 - parkovací průkaz se vydává na základě platného průkazu ZTP/P, ne naopak
 - doba platnosti parkovacího průkazu je závislá na době platnosti průkazu ZTP/P, ne naopak
 - poukazuje na rozdíl mezi „chybějícím průkazem“ a „průkazem s prošlou dobou platnosti“.
- e) – je-li uvedený výrok postaven tak, že jsem svým parkováním narušila zájem společnosti tím, že jsem porušila pravidla provozu do té míry, že došlo k ohrožení či omezení ostatních účastníků silničního provozu, pak s ním nesouhlasím. Při mém parkování k žádnému ohrožení či omezení

ostatních účastníků silničního provozu nedošlo.

Z fotodokumentace z 11.11.2018 je patrné, že na parkovišti se čtyřmi stáními pro zdravotně postižené osoby jsem stála sama. Nebyla to náhoda. Toto parkovací místo je dlouhodobě využíváno sporadicky, což dokazují i mé fotografie z 1. – 7.4.2019 – viz příloha. Lze proto prakticky s jistotou vyloučit, že zde mohla nastat situace, kdy bych svým parkováním znemožnila zaparkovat jinému zdravotně postiženému s platným parkovacím průkazem. Jiné narušení silničního provozu si představit nedovedu.

3. Zařazení pasáže do Odůvodnění o náhledu naší společnosti na problematiku zdravotně postižených osob, a to v souvislosti s naprostou absencí jakékoli míry empatie směrem k mému případu, na mě zapůsobilo velmi depresivně.
4. Nebylo mým úmyslem svým parkováním jakkoli porušit pravidla silničního provozu a je mi celé situace upřímně líto.

Z výše uvedených důvodů podala odvolatelka odvolání, kterým se domáhá, aby krajský úřad zrušil obvinění, zrušil pokutu ve výši 5 000,- Kč a upustil od povinnosti nahradit náklady řízení ve výši 1 000,- Kč.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a dospěl k následujícím závěrům.

1. Procesní správnost

Po stránce procesní neshledal odvolací správní orgán vady, které by měly vliv na zákonnost rozhodnutí. Správní orgán I. stupně obdržel dne 13.11.2018 oznámení přestupku ze strany Městské policie Orlová. Správní orgán I. stupně zaslal odvolatelce jako provozovateli vozidla výzvu k uhrazení částky dle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, která ji byla doručena fikcí doručení dne 30.11.2018. Jelikož se správnímu orgánu I. stupně nepodařilo do 60 dnů od přijetí oznámení zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, vydal dne 28.01.2019 usnesení o odložení věci.

Následně správní orgán I. stupně vydal příkaz, který byl odvolatelce doručen prostřednictvím české pošty, osobním převzetím dne 08.02.2019 a proti němuž podala odvolatelka odpor, který byl správnímu orgánu I. stupně doručen dne 14.02.2019. Správní orgán I. stupně zaslal odvolatelce Předvolání k ústnímu jednání o přestupku, které bylo odvolatelce doručeno prostřednictvím české pošty, osobním převzetím dne 04.03.2019. Na ústním jednání dne 20.03.2019 provedl správní orgán I. stupně za účasti odvolatelky dokazování. Dále správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, které bylo obviněné doručeno prostřednictvím české pošty, osobním převzetím dne 01.04.2019.

2. Věcná správnost

Krajský úřad má dále za to, že v řízení byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Z oznámení přestupku ze dne 12.11.2018 a úředního záznamu ze dne 11.11.2018 lze dovodit místo a čas spáchání přestupku. Vozidlo tovární značky Hyundai, registrační značky stálo dne 11.11.2018 v 10:00 na parkovišti u OD Lidl na ulici 17. listopadu 1432, v Orlové-Lutyni, přičemž nezjištěný řidič vozidla

nerespektoval dopravní značení IP 12 „vyhrazené parkoviště“ s vyznačeným symbolem osoby na vozíku a parkoval tímto vozidlem na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením, přičemž platnost parkovacího průkazu umístěného ve vozidle byla do 31.12.2015. Tyto skutečnosti jsou zachyceny na fotografiích, které byly pořízeny na místě a jsou součástí spisu.

3. Náležitosti rozhodnutí, přezkoumatelnost

Náležitosti napadeného rozhodnutí shledal krajský úřad v souladu s § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.

Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí může spočívat buď v jeho nesrozumitelnosti, nebo v nedostatku důvodů rozhodnutí. Krajský úřad nepovažuje napadené rozhodnutí za nesrozumitelné, neboť obsahuje zcela určitý výrok, splňuje formální náležitosti a z napadeného rozhodnutí lze rozpoznat jeho jednotlivé části (záhlaví, výrokovou část, odůvodnění, poučení) a konečně výroková část napadeného rozhodnutí koresponduje s jeho odůvodněním, obě tyto části jsou ve věcném a obsahovém souladu, včetně odkazu na použité právní normy, na nichž správní orgán I. stupně právní hodnocení v rozhodované věci založil.

Na tomto místě se odvolací správní orgán vypořádá s jednotlivými námitkami odvolatelky:

Řízení o přestupku provozovatele dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se řídí zákonem předepsaným postupem, kdy musí být splněny určité podmínky pro projednání věci jako přestupku,

- co do druhu a okolností porušení pravidel silničního provozu (§ 125f odst. 2 zákona o silničním provozu) – je jmenováno porušení pravidel silničního provozu neoprávněným stáním vozidlem na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením;
- dále je provozovateli umožněno uhradit v souvislosti s porušením pravidel silničního provozu určenou částku (čímž je možné předejít řízení o přestupku, viz § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu) – takto se událo;
- správní orgán je též povinen činit kroky ke zjištění totožnosti řidiče, kterého by sankcionoval prvořadě; pokud nevede tento postup k objasnění totožnosti řidiče, správní orgán věc odloží a vede řízení o přestupku; zde je nezbytné zohlednit i lhůtu šedesáti dní dle § 76 odst. 1 písm. k) zákona č. 250/1990 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, podle kterého *správní orgán věc odloží, jestliže nezjistí do 60 dnů od přijetí oznámení nebo ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě* – výzva vlastníku vozidla k podání vysvětlení nevedla ke zjištění totožnosti řidiče a věc byla odložena.

Krajský úřad konstatuje, že všechny tyto podmínky byly v projednávaném případě splněny.

I když v podaném odporu odvolatelka tvrdí, že v době, kdy odjížděla do zahraničí o přestupku nevěděla, tuto skutečnost nelze přičítat k tíži správního orgánu. Při cestě do zahraničí bylo na uvážení odvolatelky upravit si doručovací poměry. Zásilka s výzvou k uhrazení určené částky byla doručována v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu, kde se uvádí, že jestliže si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty (to nastalo u výzvy k uhrazení určené částky dne 30.11.2018 fikcí).

K námitce odvolatelky, že celé obvinění je stylizováno tak, jako by parkoval nezjištěný řidič, krajský úřad odkazuje na ustanovení § 125g odst. 1 zákona o silničním provozu „je-li zahájeno řízení o uložení pokuty za přestupek, nelze již zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na

pozemních komunikacích." Ani dodatečné uvedení totožnosti řidiče by nemohlo způsobit přeměnu řízení o přestupku provozovatele vozidla v řízení o přestupku proti konkrétní fyzické osobě, neboť přestupkové řízení již v této fázi není ze zákona umožněno. Přitom správní orgán I. stupně nezbytné kroky ke zjištění totožnosti řidiče před zahájením řízení o přestupku činil a nevedly k zahájení řízení o přestupku s konkrétní osobou důvodně podezřelého řidiče.

Postup správního orgánu I. stupně krajský úřad považuje za postup v souladu s právní úpravou. Zákon o silničním provozu výslovně předpokládá, že provozovatel zajistí dodržování pravidel silničního provozu a povinnosti řidiče ze strany řidičů vozidel, prostředky ponechává na provozovateli.

Podle ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona platí, že provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

Smyslem ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu je posílení odpovědnosti provozovatele za vozidlo a sledovaným cílem je, aby s vozidlem nebyly páčány přestupky, resp. jednání mající znaky přestupku bez ohledu na to, kdo je jeho řidičem. Jde o **objektivní odpovědnost**. Zavedení legislativní úpravy objektivní odpovědnosti fyzické osoby coby provozovatele vozidla umožňuje zajistit ochranu veřejného zájmu (zájem na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu) tím, že ve vybraných protiprávních jednáních v silničním provozu, u nichž není možné zjistit řidiče, nastoluje stav, kdy v konečné fázi za protiprávní jednání odpovídá provozovatel vozidla, který se může odpovědnosti zprostit pouze ze zákonem stanovených důvodů, a je jeho věcí vyvození další odpovědnosti vůči osobě. (Liberačními důvody ze zákona jsou podle § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu: provozovatel vozidla za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že v době před porušením povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích bylo vozidlo odcizeno, jehož je provozovatelem, odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou státní poznávací značkou, nebo podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel.)

Je nutno poukázat na to, že sama zákonná úprava objektivní odpovědnosti odhlíží od aspektu zavinění porušení pravidel silničního provozu provozovatelem vozidla.

Podle § 2 písm. b) zákona o silničním provozu je provozovatelem vozidla vlastník vozidla nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel (evidenční princip).

K námitce odvolatelky, že vozidlo parkovacím průkazem označeno bylo, krajský úřad uvádí, že ze smyslu a účelu zákona vyplývá, že místo je vyhrazeno pouze pro stání vozidla na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené platným parkovacím průkazem.

V příloze č. 13 vyhlášky č. 294/2015 je ve vyobrazení zadní strany parkovacího průkazu uvedeno, že při použití musí být tento parkovací průkaz vystaven vpředu ve vozidle tak, aby přední část tohoto parkovacího průkazu byla pro účely kontroly dobře viditelná. Je zřejmé, že pro účely kontroly se tímto myslí doba platnosti parkovacího průkazu.

Pokud je na přední části průkazu uvedena „platnost do:" potom nelze považovat označení vozidla neplatným průkazem za označení vozidla ve smyslu ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 11). Z fotografií vedených ve spise, pořízených městskou policií Orlová je zřejmé, že platnost průkazu vystaveného v předmětném vozidle byla do 31.12.2015.

S tvrzením odvolatelky se krajský úřad ztotožňuje v části, že parkovací průkaz se vydává na základě platného průkazu ZTP/P. Avšak držitel průkazu ZTP/P není oprávněn stát vozidlem na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením bez parkovacího průkazu nebo není-li parkovací průkaz platný.

Co se týče námítky odvolatelky v bodě č. 3, krajský úřad má za to, že se nejedná o námitku, ale o konstatování, jak odvolatelka danou situaci vnímá.

Krajský úřad má za to, že formální i materiální znak přestupku byl naplněn. Přestupky jsou činy nižší společenské škodlivosti, než je tomu u trestných činů a jejich materiální stránka je naplněna v podstatě vždy, když je naplněna stránka formální, ledaže existují takové zvláštní okolnosti, které naplnění materiálního znaku vylučují. Krajský úřad konstatuje, že zvláštní okolnosti v případě nevyšly najevo (sporadické využívání parkovacího místa nelze považovat za zvláštní okolnost) a na základě známých okolností byl materiální znak přestupku naplněn. Správní orgán I. stupně vyšel ze zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Materiální znak přestupku, kdy řidič stál s vozidlem na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením po skončení doby platnosti tohoto průkazu (platnost byla do 31.12.2015) je naplněn porušením zájmu společnosti, kdy společnost má zájem na tom, aby pokud zákon nestanoví jinak, parkoviště vyhrazené pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením užívali držitelé platného průkazu. Krajský úřad má za to, že v daném řízení nenastala žádná důkazní nouze, skutkový stav byl najisto zjištěn, prokázán a v napadeném rozhodnutí správního orgánu I. stupně řádně popsán a na základě uvedených právních předpisů řádně identifikován.

4. Správní trest a náklady řízení

Odvolatelka žádá o zrušení uložené pokuty ve výši 5 000,-Kč a o upuštění od povinnosti nahradit náklady řízení ve výši 1 000,- Kč.

Pokuta byla uložena v zákonném rozmezí dle ustanovení § 125f odst. 4 v návaznosti na ustanovením § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, kdy je možné uložit pokutu ve výši 5 000 Kč – 10 000 Kč, doslovně: „...za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu.“ Je zde tedy ze zákona možnost správního orgánu pokutu za dotčený přestupek neuložit, uložit pouze napomenutí. Avšak je plně na správním uvážení, zda je takový postup v souladu s veřejným zájmem. Krajský úřad má za to, že v projednávaném případě nejsou známy okolnosti, které by vedly k oprávněnému závěru správní trest pokuty neuložit, neboť by tím byla vcelku narušena spravedlnost trestání s ohledem na veškeré další trestané přestupce. Správní orgán I. stupně postupoval při ukládání správních trestů v souladu se zákonem a v jeho mezích. Z uvedeného je zjevné, že správní trest byl uložen v nejnižší možné hranici, kterou zákon stanoví. V dané věci jde o typický případ daného druhu přestupku, žádné výjimečné okolnosti odůvodňující uložit pouze napomenutí krajský úřad neshledal.

Paušální částka nákladů řízení ve výši 1 000 Kč je odůvodněna ustanovením § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s vyhláškou č. 520/2005 Sb. Povinnost uhradit náklady řízení je tedy zakotvena v zákoně, a výše této částky je stanovena vyhláškou. Krajský úřad neshledal důvody hodné zvláštního zřetele proto, aby mohl paušální částku snížit (dle § 79 odst. 5 správního řádu).

S ohledem na vše shora uvedené krajský úřad odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil, neboť neshledal důvod k jeho zrušení či změně.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Lukáš Kyselý
vedoucí oddělení dopravně správních agend
odbor dopravy a chytrého regionu

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:
2. Na vědomí: Městský úřad Orlová